

ofv. forekommer det mig, at en samvittighedsfuld Mester maatte sige: At oplære ham i mit Fag og gjøre ham til en dugtig Haandværker, det vil jeg nok, men derimod paataage mig et almindeligt Tilsyn med hans hele Forhold er Noget, jeg ikke paa nogen Maade kan indlade mig paa. Læsker man sig en Mand, som har flere Lærlinge, vilde han jo heller ikke faae Andet at bestille end at løbe Byen rundt og passe paa, hvorledes hans Lærlinge havde det. Der er ikke engang gjort nogen Forskjel imellem, om Lærlingen er i hans Hus eller ikke. Enten de ere i eller udenfor hans Hus, skal han passe paa dem! Naar en Lærling er hos sine Forældre, er det dog naturligt, at Forældrene have Tilsyn med ham, og have de sat ham et andet Sted, er det naturligt, at de, hos hvem de have sat ham, passe hans Forhold. Og selv om han bor for sig selv, vil jeg sige, at der er baade Studenter og mange Andre, som ligeledes leve ude i Verden og bo paa deres Kvistværker, og at det Samme kan times en Lærling, er for mig Noget, som ikke kan være anderledes, og det vilde være en for stor og vidtgaende Byrde at paalægge Mesteren, naar han saaledes skulde føre et almindeligt Tilsyn med den Paagældendes Forhold i alle Retninger. I Overensstemmelse med, hvad jeg bemærkede om det Betydningsfulde i at binde en Mand i den unge Alder for saa lang en Marække, er jeg meget glad ved Bestemmelsen i § 10 om den gjenfaldige Prøvetid, men jeg kunde i Modsetning til en æret foresaaende Talevænste, at den blev gjort saaledes fast, at det blev foreskrevet, at der ikke kunde gjøres nogen Undtagelse fra den; thi naar man skal binde en Mand, forpligte ham til at gaa i Lære en hel Marække, er det dog naturligt, at man giver ham i alle Tilfælde tre Maanedes til nærmere at overveie, om og hvorvidt han vil finde sig tjent dermed. Med Hensyn til Forpligtelserne overfor den syge Lærling vil jeg dog henstille, om det ikke var hensigtsmæssigt at finde en Ordning, ifølge hvilken Forpligtelsen blev ens, enten den Paagældende var i Mesterens Hus eller udenfor hans Hus. Thi hvis Forpligtelsen bliver større i det Dieblit, den Vedkommende har ham i sit Hus, vil det være en Tristelse til saa lidt som muligt at tage den Paagældende i Huset. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Steel): Alle ærede Talere, som have haft Ordet idag, have været enige om at tillægge dette Lovforslag en meget stor Betydning. Det er mig en Borgen for, at Lovforslaget vil blive undergivet en velvillig, grundig Behandling i dette Thing. Det har været mig hørt, at det har kunnet blive uarbejdet i væsentlig Overensstemmelse med det værdifulde Arbejde, som Arbejdskommissionen har leveret om

denne Gjenstand, og jeg kan tilføie, at de offentlige Autoriteter, som Indenrigsministeriet har fundet Anledning til at raadspørge i denne Sag, have i alt Væsentligt sluttet sig til det samme Lovforslag. Naar nu Lovforslaget her i mange Enkeltheder er blevet undergivet en overordentlig indgaaende Behandling, naar man har fundet Anledning til allerede ved 1ste Behandling at gaa ind paa en Undersøgelse af en hel Mængde Enkeltheder ved Lovforslaget, regner jeg det ogsaa paa Konto af den Interesse, som jeg tror at kunne gjøre Regning paa i denne Sag for Lovforslaget; men det vil findes rimeligt, naar jeg i dette første Foredrag om Sagen vil begrænse mig til nogle mere almindelige Betragtninger af Forholdet, og ikke vil se mig istand til nu, ogsaa paa Grund af den fremrykkede Tid, at indbegaa eller gaa ind paa en Undersøgelse af de enkelte Bemærkninger, som angaa mindre væsentlige Forhold, Redaktioner osv. Jeg anser dem mere som en Henskylling til et kommende Udvalg. Jeg er ganske enig med de ærede Talere, som have ytret, at man maa ikke vente, at denne Lov vil kunne faae en ganske afgjørende Betydning i alle Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Forhold mellem Mester og Lærling. Det er klart, at den ikke kan frembringe den Virkning, at det ikke ogsaa fremdeles skulde kunne være muligt for Forældre og Børgere at anbringe deres Børn paa en saadan Maade, som er mere i Forældrenes og Børgernes end i Børnenes Interesse. Det er Noget, der ikke kan forhindres gennem Loven, og det vil fremdeles staa dem frit for, som det har været muligt for dem tidligere; men hvad Loven skulde bevirke, det var at byde Former for paalidelige og varige Kontrakter, ved hvilke Hensigten er at indgaa en virkelig Lærekontrakt, ved hvilken paa den ene Side Forældrene ønske, at deres Børn skulle blive opdragte og oplærte under saadanne Omstændigheder, at de gennem denne Oplærelse kunne finde Sikkring for deres fremtidige Liv, og ved hvilken det paa den anden Side er Mesterens Ønske og Villie at modtage Lærlingen paa en saadan Maade, at han med Tilfredsstillelse gennem et længere Tidsrum, i hvilket han har Sikkerhed for, at Kontrakten vil blive overholdt, paataager sig ikke uvæsentlige Forpligtelser, som forøvrigt for ham have det store Værd, som saadanne bindende Forhold føre med sig. At man saa ved Siden deraf kan søge at faae Børnene oplærte til et Haandværk uden at indgaa en saadan Kontrakt, som Loven paabyder i saadanne Tilfælde, at man kan gaa udenom Bestemmelserne i saa Henseende, er mig ingenlunde tvivlsomt — det ser jeg meget godt — men jeg har ikke set nogen Maade, hvorpaa man vil kunne undgaa det. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Magen) omtalte, at han fandt, at Lovens Anvendelse var meget vid. Jeg ind-